

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasni@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Субота, 4. мај 2019. године
БАЊА ЛУКА

Број 36 Год. XXVIII

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

689

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ОД НЕЈОНИЗУЈУЋИХ ЗРАЧЕЊА

Проглашавам Закон о заштити од нејонизујућих зрачења, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Четвртој сједници, одржаној 18. априла 2019. године, а Вијеће народа 30. априла 2019. године констатовало да усвојеним Законом о заштити од нејонизујућих зрачења није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1885/19
3. маја 2019. године
Бањалука

Председник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ ОД НЕЈОНИЗУЈУЋИХ ЗРАЧЕЊА

ГЛАВА I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се начела и мјере заштите од дјеловања нејонизујућих зрачења, стручни послови заштите од нејонизујућих зрачења, спровођење мониторинга извора електромагнетних поља и друга питања од значаја за заштиту здравља људи и заштиту животне средине од штетног дјеловања нејонизујућих зрачења.

Члан 2.

(1) Заштита од нејонизујућих зрачења заснива се на сљедећим начелима:

- 1) начелу забране,
- 2) начелу предострожности,
- 3) начелу јавности.

(2) Начело забране остварује се тиме што излагање нејонизујућим зрачењима изнад прописане граничне вриједности излагања и свако непотребно излагање нејонизујућим зрачењима није дозвољено.

(3) Начело предострожности остварује се тако што се приликом коришћења извора нејонизујућих зрачења примјењују мјере заштите којима се спречавају или смањују штетна дјелства за живот и здравље лица која раде са изворима или уз изворе нејонизујућег зрачења и лица која су изложена нејонизујућем зрачењу.

(4) Начело јавности остварује се тиме што су подаци о нејонизујућим зрачењима доступни јавности.

Члан 3.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају сљедеће значење:

1) електромагнетни талас је осциловање међусобно повезаних поља - електричног и магнетног поља, која се шире простором,

2) фреквенција је број осцилација у једној секунди, а изражава се мјерном јединицом херц (Hz),

3) ултразвук је звук чија је фреквенција виша од границе чујности људског уха, односно звук фреквенције изнад 20 kHz,

4) кохеренција је особина електромагнетског таласа да између двије тачке у простору и времену постоји однос константне фазе осциловања,

5) ласер је извор нејонизујућег зрачења, који емитује усмјерено кохерентно електромагнетно зрачење у идеалним условима на једној фреквенцији, а стварно у уском појасу фреквенција у оптичком подручју,

6) оператер или руковацац је лице које ради са изворима или надгледа рад извора нејонизујућих зрачења,

7) заштита од нејонизујућих зрачења је скуп мјера и поступака којима се спречава штетно дјелство нејонизујућих зрачења у животној средини,

8) гранична вриједност излагања нејонизујућим зрачењима јесте максимално дозвољена вриједност нивоа нејонизујућег зрачења која је одређена стандардом или другим прописом и та граница се не односи на пацијенте у здравственим установама на којима се примјењује контролисана медицинска терапија или дијагностички поступак,

9) зона опасног зрачења је простор око извора нејонизујућег зрачења у коме интензитет нејонизујућег зрачења прелази прописане граничне вриједности излагања,

10) систематско испитивање нивоа нејонизујућег зрачења је евидентирање свих значајних извора нејонизујућег зрачења по битним параметрима, који се налазе у испитиваним областима животне средине, мјерење нивоа електромагнетних поља тих извора нејонизујућег зрачења, про-

рачун просторне расподјеле емитоване електромагнетне енергије тих извора и планираних извора нејонизујућег зрачења, поређење добијених резултата са важећим прописима и процјена и давање мишљења о нивоу излагања људи електромагнетним пољима, у предметној области животне средине,

11) испитивање нивоа нејонизујућег зрачења је мјерење, по потреби, и прорачун параметара нејонизујућег зрачења значајних извора нејонизујућег зрачења у одређеним областима животне средине, поређење добијених резултата са важећим прописима и процјена и давање мишљења о нивоу излагања људи нејонизујућим зрачењима,

12) нови извор је извор нејонизујућег зрачења који на дан ступања на снагу овог закона није имао дозволу за рад према прописима који су важили прије ступања на снагу овог закона, а новим се сматра и извор нејонизујућег зрачења након реконструкције,

13) реконструкција извора нејонизујућег зрачења и објекта са извором нејонизујућег зрачења је сваки захват којим се битно мијењају основне техничке карактеристике, начин рада, снага или положај извора, а посљедица тог је значајна промјена нивоа или врсте поља нејонизујућег зрачења извора,

14) мониторинг извора електромагнетних поља је организовано испитивање нивоа нејонизујућег зрачења извора електромагнетних поља ради праћења параметара рада, утврђивања опасности, обавјештавања и предузимања мјера заштите од нејонизујућих зрачења.

Члан 4.

Граматички изрази употребијели у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумијевају оба пола.

ГЛАВА II

МЈЕРЕ ЗАШТИТЕ ОД ДЈЕЛОВАЊА НЕЈОНИЗУЈУЋИХ ЗРАЧЕЊА

Члан 5.

(1) Нејонизујуће зрачење су електромагнетна поља и електромагнетни таласи фреквенције ниже од 3.000.000 GHz или ултразвук фреквенције веће од 20 kHz, који у интеракцији с материјом не стварају јоне.

(2) Извор нејонизујућег зрачења је сваки уређај, постројење или објекат који емитују нејонизујуће зрачење.

(3) У спровођењу заштите од нејонизујућих зрачења предузимају се следеће мјере:

1) прописивање граничних вриједности излагања људи нејонизујућим зрачењима,

2) откривање присуства и одређивање нивоа излагања нејонизујућим зрачењима,

3) одређивање услова за постављање и употребу извора нејонизујућих зрачења,

4) обезбјеђивање организационих, техничких, финансијских и других услова за спровођење заштите од нејонизујућих зрачења,

5) вођење евиденције о изворима нејонизујућих зрачења,

6) означавање извора нејонизујућих зрачења и зоне опасног зрачења,

7) онемогућавање приступа зонама опасног зрачења,

8) спровођење контроле и обезбјеђивања квалитета извора нејонизујућих зрачења,

9) примјена средстава и опреме за заштиту од нејонизујућих зрачења,

10) контрола степена излагања нејонизујућем зрачењу у животnoj средини и контрола спроведених мјера заштите од нејонизујућих зрачења,

11) информисање становништва о здравственим ефектима излагања нејонизујућим зрачењима и мјерама заштите.

Члан 6.

Правно лице и предузетник могу постављати и користити изворе нејонизујућих зрачења ако испуњавају следеће услове:

1) објекти и просторије у којима се користе и на којима се постављају извори нејонизујућих зрачења морају да одговарају техничким, технолошким, хигијенским условима који обезбјеђују заштиту здравља људи и животне средине од нејонизујућих зрачења,

2) ниво излагања опште популације и професионално изложених лица не смије прелазити прописане граничне вриједности излагања нејонизујућим зрачењима,

3) лицима која раде са изворима нејонизујућих зрачења морају се обезбједити заштитна средства и опрема за заштиту од нејонизујућих зрачења,

4) са изворима нејонизујућих зрачења обавезно раде лица која имају одговарајућу стручну спрему и испуњавају здравствене услове за рад са изворима нејонизујућих зрачења,

5) систематско испитивање нивоа нејонизујућег зрачења за прописане изворе обавља се прије постављања или изградње и прије реконструкције извора нејонизујућег зрачења и објекта са извором нејонизујућег зрачења,

6) прво испитивање нивоа нејонизујућег зрачења за прописане изворе обавља се прије почетка коришћења и након реконструкције извора нејонизујућег зрачења и објекта са извором нејонизујућег зрачења,

7) редовно испитивање нејонизујућег зрачења извора обавља се у прописаном периоду,

8) стручно образовање руковоаца о примјени мјера заштите од нејонизујућег зрачења,

9) вођење евиденција о изворима нејонизујућих зрачења,

10) именовање лица одговорног за примјену мјера заштите од нејонизујућих зрачења,

11) чување документације о извршеним систематским испитивањима и испитивањима нејонизујућих зрачења у периоду од шест година.

Члан 7.

(1) Електромагнетна поља јесу статичка и временски промјенљива електрична и магнетна поља и електромагнетни таласи фреквенција до 300 GHz,

(2) Извори електромагнетних поља могу се употребљавати ако испуњавају услове у складу са њиховом намјеном:

1) да при употреби не излажу људе зрачењу изнад граничних вриједности излагања прописаних за електромагнетна поља,

2) да се за изворе електромагнетних поља прописаних чланом 10. овог закона обезбједи систематско испитивање нивоа нејонизујућих зрачења,

3) да се за изворе електромагнетних поља прописаних чланом 11. овог закона обезбједи испитивање нивоа нејонизујућих зрачења,

4) да се за нове и реконструисане изворе електромагнетних поља прописаних чл. 10. и 11. овог закона прибави рјешење из члана 8. овог закона.

(3) Подручја повећане осјетљивости су:

1) површине урбаних и руралних насеља са изграђеним стамбеним, пословним и јавним објектима (управно-административни, социјално-здравствени, образовно-васпитни, објекти за трговину и угоститељство, објекти културе, објекти за спорт и рекреацију),

2) неизграђене површине насеља које су документима просторног уређења планиране за изградњу објеката и

3) изграђене површине изван насеља које посједују неку од претходно наведених намјена.

(4) Подручја професионалног излагања су подручја радних мјеста гдје радници у своје радно вријеме раде непосредно с изворима нејонизујућег зрачења или уз њих, а

њихова изложеност електромагнетним пољима мора бити контролисана, док сигурносна подручја морају бити јасно дефинисана и описана одговарајућим референтним дозиметријским физичким величинама.

(5) Јавна подручја су сва мјеста у урбаним и руралним срединама на која није ограничен слободан приступ општој популацији, а нису у подручју повећане осјетљивости, нити у подручју професионалног излагања.

(6) Министар здравља и социјалне заштите (у даљем тексту: министар) доноси Правилник о заштити од електромагнетних поља до 300 GHz.

(7) Правилником из става 6. овог члана разрађују се услови за изворе електромагнетних поља, прописују се граничне вриједности излагања електромагнетним пољима у подручјима повећане осјетљивости, професионалног излагања и јавним подручјима, поступци њиховог испитивања, поступак за утврђивање услова за употребу извора електромагнетних поља и начин вођења и садржај евиденције коју су корисници обавезни водити за изворе електромагнетних поља.

Члан 8.

(1) Министар доноси рјешење којим се одобрава употреба извора електромагнетног поља.

(2) Рјешење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

(3) На основу рјешења из става 1. овог члана, правно лице и предузетник могу почети употребљавати прописане изворе електромагнетног поља.

(4) Правно лице и предузетник за утврђивање услова за употребу извора електромагнетног поља плаћају накнаду.

(5) Накнада из става 4. овог члана износи 500 КМ и чини приход буџета Републике Српске.

(6) Правно лице и предузетник који испуњава услове о употреби извора електромагнетног поља дужни су да о промјенама које се односе на коришћење, односно употребу извора електромагнетног поља обавијесте Министарство здравља и социјалне заштите (у даљем тексту: Министарство).

(7) Министар на основу пријављених промјена из става 6. овог члана укида рјешење којим је одобрена употреба извора електромагнетног поља.

(8) Рјешење из става 7. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Члан 9.

(1) Оптичко зрачење су електромагнетни таласи фреквенције од 300 GHz до 3.000.000 GHz таласне дужине од 100 nm до 1 mm, ултраљубичасто или ултравиолетно зрачење таласне дужине 100 nm до 400 nm, видљиво зрачење таласне дужине 400 nm до 780 nm и инфрацрвено зрачење таласне дужине 780 nm до 1 mm.

(2) Извори оптичког зрачења употребљавају се ако испуњавају прописане услове у складу са њиховом намјеном и да при употреби не излажу људе зрачењу изнад граничних вриједности излагања прописаних за оптичка зрачења.

(3) Министар доноси Правилник о заштити од оптичког зрачења.

(4) Правилником из става 3. овог члана прописују се: услови за изворе оптичких зрачења у складу са њиховом намјеном, граничне вриједности излагања за оптичко зрачење, извори оптичког зрачења за које је обавезно извршити поступке испитивања, поступке, начине и методе њиховог испитивања, мјере заштите од оптичких зрачења и заштитна средства и начин вођења евиденције које су корисници обавезни водити за те изворе.

(5) Забрањује се излагање вјештачким изворима ултраљубичастог (ултравиолетног) зрачења у козметичке сврхе лицима млађим од 18 година.

Члан 10.

(1) Извори електромагнетних поља за које се мора извршити систематско испитивање нивоа нејонизујућих зрачења су:

- 1) радио-станица и систем,
 - 2) телевизијска станица или радио-телевизијска станица,
 - 3) базна станица за мобилну телефонију,
 - 4) објекат са осталим изворима континуираног радио-фреквентног зрачења снаге веће од 600 W,
 - 5) објекат са осталим изворима импулсног радиофреквентног зрачења снаге веће од 50 kW по импулсу (радари),
 - 6) уређај за магнетну резонанцу,
 - 7) надземни и подземни електроенергетски вод називног напона 35 kV и већег,
 - 8) дистрибутивна трансформаторска станица у стамбеном објекту или другом објекту гдје људи дуже бораве,
 - 9) дистрибутивна трансформаторска станица изван стамбеног објекта или другог објекта гдје људи дуже бораве називног напона 35 kV и већег.
- (2) Систематско испитивање нивоа нејонизујућих зрачења обавља се прије изградње или постављања и прије реконструкције извора електромагнетног поља.

Члан 11.

(1) Испитивање нивоа нејонизујућих зрачења обавља се ради утврђивања да ли извор емитује и излаже људе нејонизујућем зрачењу које прелази прописане граничне вриједности излагања.

(2) Испитивање нивоа нејонизујућих зрачења обавља се за следеће изворе нејонизујућих зрачења:

- 1) радио-станицу и системе,
 - 2) телевизијску станицу или радио-телевизијску станицу,
 - 3) базну станицу за мобилну телефонију,
 - 4) објекат са осталим изворима континуираног радио-фреквентног зрачења снаге веће од 600 W,
 - 5) објекат са осталим изворима импулсног радиофреквентног зрачења снаге веће од 50 kW по импулсу (радари),
 - 6) уређај за магнетну резонанцу,
 - 7) надземни и подземни електроенергетски вод називног напона 35 kV и већег,
 - 8) дистрибутивну трансформаторску станицу у стамбеном објекту или другом објекту гдје људи дуже бораве,
 - 9) дистрибутивну трансформаторску станицу изван стамбеног објекта или другог објекта гдје људи дуже бораве називног напона 35 kV и већег,
 - 10) за прописане изворе оптичког зрачења.
- (3) Прво испитивање нивоа нејонизујућих зрачења врши се код новоизграђених или новопостављених и реконструисаних извора нејонизујућих зрачења.

Члан 12.

(1) Систематско испитивање нивоа нејонизујућег зрачења мора се извршити прије постављања, изградње и прије реконструкције извора нејонизујућег зрачења или објекта са извором нејонизујућег зрачења.

(2) Прво испитивање нивоа нејонизујућег зрачења извора мора се извршити прије почетка коришћења и при реконструкцији извора или објекта са извором нејонизујућег зрачења.

(3) Редовно испитивање нивоа нејонизујућег зрачења извора за изворе електромагнетних поља прописаних чланом 11. став 2. овог закона мора се извршити једанпут у три календарске године.

(4) Редовно испитивање нивоа нејонизујућег зрачења извора за изворе оптичког зрачења мора се извршити једанпут у календарској години.

(5) Ради испитивања излагања нејонизујућем зрачењу у животној средини, а на захтјев Министарства или надлежног инспектора, врше се ванредна испитивања нивоа нејонизујућег зрачења и ванредна систематска испитивања нивоа нејонизујућег зрачења.

(6) Правно лице или предузетник који поставља и употребљава извор нејонизујућег зрачења дужан је о свом трошку да обезбиједи спровођење испитивања из ст. 1, 2, 3, 4. и 5. овог члана.

(7) Правно лице које обавља стручне послове заштите од нејонизујућих зрачења врши испитивања из ст. 1, 2, 3, 4. и 5. овог члана.

Члан 13.

Одредбе чл. 5. до 12. овог закона не односе се на:

1) изворе нејонизујућих зрачења који се региструју код министарства надлежног за унутрашње послове,

2) изворе нејонизујућих зрачења који се транспортују жељезницом, моторним возилом, авионом или пловним средством, када је технички обезбијеђено да се извор нејонизујућих зрачења не може користити, нити може генерисати енергију нејонизујућих зрачења,

3) изворе нејонизујућих зрачења који су ускладиштени или који се користе за продају или за друге сврхе у таквом стању да није могуће да се пуне у рад или користе на начин који би представљао потенцијалну опасност.

Члан 14.

(1) Правно лице и предузетник који користи извор нејонизујућих зрачења дужни су на захтјев Министарства, надлежног инспектора и правног лица које врши стручне послове заштите од нејонизујућих зрачења из члана 20. овог закона доставити податке о извору нејонизујућег зрачења из евиденције о изворима нејонизујућих зрачења, коју воде у складу са чланом 6. тачка 9) овог закона.

(2) Правно лице и предузетник који користи извор нејонизујућих зрачења је одговорно за тачност података наведених у складу са ставом 1. овог члана.

Члан 15.

(1) Правно лице и предузетник, односно руковалац дужни су одмах обавијестити Министарство о ванредном догађају у коме је дошло или је могло доћи до штетног дејства нејонизујућег зрачења по здравље људи.

(2) Обавјештење из става 1. овог члана садржи:

- 1) околности ванредног догађаја,
- 2) мјесто,
- 3) вријеме,
- 4) непосредну опасност по здравље људи и животну средину,
- 5) кратак опис предузетних мјера.

Члан 16.

(1) Ако правно лице које обавља стручне послове заштите од нејонизујућих зрачења из члана 20. овог закона испитивањем нивоа нејонизујућих зрачења у околини једног или више извора нејонизујућих зрачења утврди да вриједности нивоа нејонизујућих зрачења не задовољавају прописане граничне вриједности излагања, одговорно лице у правном лицу или предузетник који користи извор дужан је да обезбиједи реконструкцију, смањење употребе извора или престанак рада извора нејонизујућег зрачења.

(2) Зоне у којима су присутне вриједности нивоа нејонизујућих зрачења које прелазе прописане граничне вриједности излагања оградају се заштитним оградама, зидовима и другим техничким средствима.

Члан 17.

Реконструкција извора електромагнетног поља у случајевима прописаним чланом 16. овог закона мора се извршити у року најдуже од годину дана од дана испитивања нивоа нејонизујућих зрачења којим је утврђено да вријед-

ности нивоа нејонизујућих зрачења не задовољавају прописане граничне вриједности излагања.

ГЛАВА III

СТРУЧНИ ПОСЛОВИ ЗАШТИТЕ ОД НЕЈОНИЗУЈУЋИХ ЗРАЧЕЊА

Члан 18.

Стручним пословима заштите од нејонизујућих зрачења сматрају се:

- 1) систематско испитивање нивоа нејонизујућих зрачења,
- 2) испитивање нивоа нејонизујућих зрачења,
- 3) давање стручног мишљења у поступку утврђивања испуњавања прописаних услова за употребу извора нејонизујућих зрачења.

Члан 19.

(1) Стручне послове заштите од нејонизујућих зрачења за електромагнетна поља до 300 GHz и за оптичка зрачења врши правно лице које је за испитивања нејонизујућег зрачења акредитовано код надлежног акредитационог тијела у складу са стандардом BAS EN ISO/IEC 17 025.

(2) Уколико у Републици Српској не постоји правно лице које испуњава услове из става 1. овог члана, стручне послове заштите од нејонизујућих зрачења врши Јавна здравствена установа Институт за јавно здравство Републике Српске (у даљем тексту: Институт), који испитивања нејонизујућег зрачења обавља у лабораторији изван Републике Српске акредитованој према стандарду EN ISO/IEC 17025.

Члан 20.

(1) Стручне послове заштите од нејонизујућег зрачења могу обављати правна лица која испуњавају прописане услове који се односе на простор, кадар и опрему.

(2) Министар рјешењем утврђује испуњеност услова за обављање стручних послова заштите од нејонизујућих зрачења.

(3) Рјешење из става 2. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

(4) Утврђивање испуњености услова за обављање стручних послова заштите од нејонизујућих зрачења обавља Комисија за утврђивање испуњености услова за обављање стручних послова заштите од нејонизујућих зрачења.

(5) Министар рјешењем именује комисију из става 4. овог члана.

(6) Правно лице плаћа накнаду за утврђивање услова за обављање стручних послова заштите од нејонизујућег зрачења.

(7) Накнада из става 6. овог члана износи 500 КМ и чини приход буџета Републике Српске.

(8) Ревизија рјешења из става 2. овог члана врши се по истеку акредитације додијелене од надлежног акредитационог тијела.

(9) Министар доноси Правилник о стручним пословима заштите од електромагнетних поља, којим се прописују услови који се односе на простор, кадар и опрему, које мора да испуњава правно лице за обављање стручних послова заштите од нејонизујућих зрачења за електромагнетна поља до 300 GHz, поступак утврђивања испуњености услова за обављање тих послова, начин и методе обављања испитивања и садржај извјештаја.

(10) Министар доноси Правилник о стручним пословима заштите од оптичких зрачења, којим се прописују услови који се односе на простор, кадар и опрему, које мора да испуњава правно лице за обављање стручних послова заштите од нејонизујућих зрачења за оптичко зрачење, поступак утврђивања испуњености услова за обављање тих послова, начине и методе обављања испитивања и садржај извјештаја.

Члан 21.

(1) Правно лице које поседује рјешење о испуњавању услова за обављање стручних послова заштите од нејонизујућих зрачења дужно је да води евиденцију о извршеним испитивањима нејонизујућих зрачења.

(2) Правно лице из става 1. овог члана дужно да чува документацију о извршеним систематским испитивањима и испитивањима нејонизујућих зрачења у периоду од шест година.

(3) Правно лице из става 1. овог члана дужно је на захтјев Министарства и надлежног инспектора доставити податке из евиденције о извршеним систематским испитивањима и испитивањима нејонизујућих зрачења.

(4) Правно лице из става 1. овог члана дужно је да у случају утврђивања нивоа нејонизујућег зрачења које прелази прописане граничне вриједности излагања, ту информацију одмах достави Министарству и надлежном инспектору.

Члан 22.

(1) Мониторинг извора електромагнетних поља (у даљем тексту: мониторинг) дужна су, о свом трошку, спроводити правна лица која у свом власништву имају преко 200 стационарних извора електромагнетних поља.

(2) Правна лица из става 1. овог члана обавезна су да обезбиједи обављање мониторинга на 20 локација на изворима у свом власништву, те да резултате мониторинга достављају Министарству и надлежном инспектору свака три мјесеца.

(3) Мониторинг врши Институт, који је надлежан за контролу извора нејонизујућих зрачења у складу са законом којим се уређује здравствена заштита и овим законом.

(4) Институт једном годишње доноси план мониторинга и план доставља Министарству и надлежном инспектору најкасније до 1. новембра текуће за наредну годину.

(5) Власник извора резултате мониторинга може користити у сврху доказивања редовног испитивања нејонизујућег зрачења извора у свом власништву.

ГЛАВА IV
НАДЗОР

Члан 23.

(1) Управни надзор над спровођењем овог закона врши Министарство.

(2) Инспекцијски надзор над примјеном одредаба овог закона и прописа донесених на основу њега обавља здравствени инспектор.

(3) Здравствени инспектор је овлашћен да:

1) наложи отклањање недостатака који се односе на испуњеност прописаних услова објеката и просторија на којима се постављају и у којима се користе извори нејонизујућих зрачења,

2) наложи обезбјеђење и коришћење заштитне опреме и средстава за заштиту лица која раде са изворима нејонизујућег зрачења,

3) наложи именовање одговорног лица за примјену мјера заштите од нејонизујућег зрачења,

4) наложи означавање зона опасног зрачења и онемогућавање приступа зонама на којима су присутне вриједности нивоа нејонизујућих зрачења које прелазе прописане граничне вриједности излагања, заштитним оградама, зидовима и другим техничким средствима,

5) наложи реконструкцију извора нејонизујућих зрачења ако овлашћено правно лице утврди испитивањем нивоа нејонизујућих зрачења у околини једног или више извора електромагнетних поља да ниво зрачења прелази прописане граничне вриједности излагања,

6) наложи обављање првог, редовног, систематског и ванредног испитивања нивоа нејонизујућих зрачења,

7) наложи вођење прописаних евиденција, достављање прописаних обавјештења и чување документације у прописаном року,

8) наложи достављање годишњег плана мониторинга, прописно спровођење мониторинга и достављање резултата мониторинга Министарству и надлежном инспектору,

9) наложи отклањање других недостатака у складу са овим законом и прописима донесеним на основу овог закона,

10) забрани употребу извора нејонизујућег зрачења, уколико за прописани извор нејонизујућег зрачења није прибављено рјешење министра,

11) забрани употребу извора нејонизујућег зрачења, уколико мјерење и/или прорачун нивоа излагања прелази прописане граничне вриједности излагања, док се ниво излагања не сведе у границе дозвољеног,

12) забрани обављање стручних послова заштите од нејонизујућих зрачења правном лицу које нема рјешење министра о испуњености услова или не испуњава прописане услове,

13) забрани друге радње супротне овом закону и прописима донесеним на основу овог закона.

ГЛАВА V
КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 24.

(1) Новчаном казном од 5.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

1) употребљава извор нејонизујућег зрачења чији ниво зрачења прелази граничне вриједности излагања (члан 6. тачка 2),

2) лицима која раде са изворима нејонизујућег зрачења не обезбиједи примјену средстава и опреме за заштиту од зрачења (члан 6. тачка 3),

3) не испуњава прописане услове за постављање и употребу извора нејонизујућег зрачења или ако употребљава изворе нејонизујућег зрачења, без рјешења министра којим се одобрава употреба извора (чл. 7. и 8),

4) не обезбиједи прописана испитивања извора нејонизујућих зрачења (члан 12),

5) обавља стручне послове заштите од нејонизујућих зрачења, а не испуњава прописане услове или нема рјешење министра о испуњености тих услова (члан 20),

6) не обезбиједи обављање мониторинга за изворе нејонизујућих зрачења (члан 22).

(2) Новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ казниће се одговорно лице у правном лицу за прекршаје из става 1. овог члана.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ.

Члан 25.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

1) не води прописану евиденцију о изворима нејонизујућих зрачења (члан 6. тачка 9),

2) нема акт о именовању лица одговорног за примјену мјера заштите од нејонизујућих зрачења (члан 6. тачка 10),

3) не чува документацију о извршеним систематским и испитивањима нејонизујућих зрачења прописаних извора нејонизујућег зрачења (члан 6. тачка 11),

4) у прописаном року не обавијести Министарство о промјенама које се односе на коришћење, односно употребу извора електромагнетног поља (члан 8. став 6),

5) дозволи излагање вјештачким изворима ултраљубичастиг (ултравиолетног) зрачења у козметичке сврхе лицима млађим од 18 година (члан 9. став 5),

6) не доставља податке из евиденције о изворима нејонизујућих зрачења Министарству, инспектору или овла-

шћеном правном лицу за обављање стручних послова заштите од нејонизујућих зрачења (члан 14),

7) у прописаном року не обавијести Министарство о ванредном догађају (члан 15),

8) не доставља резултате мониторинга Министарству и надлежном инспектору (члан 22. став 2),

9) не достави годишњи план мониторинга Министарству и надлежном инспектору (члан 22. став 4).

(2) Новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ казниће се одговорно лице у правном лицу за прекршаје из става 1. овог члана.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ.

Члан 26.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај правно лице које обавља стручне послове заштите од нејонизујућег зрачења ако:

1) не води евиденцију о извршеним испитивањима (члан 21. став 1),

2) не чува документацију о извршеним систематским испитивањима и испитивањима нејонизујућих зрачења у прописаном периоду (члан 21. став 2),

3) на захтјев Министарства и надлежног инспектора у Републичкој управи за инспекцијске послове не достави податке из евиденције о извршеним систематским испитивањима и испитивањима нејонизујућих зрачења (члан 21. став 3),

4) у случају утврђивања нивоа нејонизујућег зрачења које прелази прописане граничне вриједности излагања не достави информацију Министарству и надлежном инспектору (члан 21. став 4).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ.

ГЛАВА VI

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 27.

(1) Правна лица и предузетници који постављају и користе изворе електромагнетних поља дужни су у року од шест мјесеци ускладити своје пословање са одредбама овог закона.

(2) Правна лица и предузетници који постављају и користе изворе оптичког зрачења дужни су у року од 24 мјесеца ускладити своје пословање са одредбама овог закона.

(3) Правна лица који обављају стручне послове заштите од нејонизујућих зрачења за електромагнетна поља дужни су у року од шест мјесеци ускладити своје пословање са одредбама овог закона.

(4) Правна лица која врше стручне послове заштите од нејонизујућих зрачења за оптичка зрачења из члана 19. става 1. овог закона дужни су у року од 20 мјесеци да изврше акредитацију у складу са стандардом BAS EN ISO/IEC 17 025.

Члан 28.

Министар ће у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијети следеће правилнике:

1) Правилник о заштити од електромагнетних поља до 300 GHz (члан 7. став 6),

2) Правилник о стручним пословима заштите од електромагнетних поља (члан 20. став 8),

3) Правилник о заштити од оптичких зрачења (члан 9. став 3),

4) Правилник о стручним пословима заштите од оптичких зрачења (члан 20. став 9).

Члан 29.

До доношења подзаконских аката утврђених овим законом примјењиваће се акти који су важили прије ступања на снагу овог закона ако нису у супротности са овим законом.

Члан 30.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о заштити од нејонизујућих зрачења ("Службени гласник Републике Српске", број 2/05).

Члан 31.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-405/19
18. априла 2019. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

690

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РАДИО-АМАТЕРИЗМУ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Проглашавам Закон о радио-аматеризму у Републици Српској, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Четвртој сједници, одржаној 18. априла 2019. године, а Вијеће народа 30. априла 2019. године констатовало да усвојеним Законом о радио-аматеризму у Републици Српској није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1886/19
3. маја 2019. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

О РАДИО-АМАТЕРИЗМУ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Члан 1.

Овим законом уређују се: статус радио-аматеризма у Републици Српској, обавезе, дужности и овлашћења Савеза радио-аматера Републике Српске и радио-аматерских клубова, поступање радио-аматера и радио-аматерских клубова у ванредним ситуацијама и друга питања која су у вези са дјелатношћу радио-аматеризма.

Члан 2.

(1) Савез радио-аматера Републике Српске (у даљем тексту: Савез) је удружење радио-аматерских клубова регистрованих на територији Републике Српске и физичких лица, самосталних лиценцираних радио-аматера, власника аматерских радио-уређаја.

(2) Савез обједињава активности свих аматерских радио-клубова и самосталних чланова, радио-оператора који дјелују на територији Републике Српске.

(3) Циљ и обавеза Савеза је остварење општих интереса друштвене заједнице у области радио-аматеризма, радио-технике, електронике, телекомуникација и информатике.

Члан 3.

Савезу се повјеравају јавна овлашћења која врши самостално или путем радио-аматерских клубова у свом саставу с циљем испуњења обавеза и дужности у ванредним ситуацијама (природне катастрофе, непогоде, ратно стање и друге ванредне околности), а ради очувања живота и здравља људи, општих јавних добара, као и добара од општег интереса.